

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 383/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. augusta 2012 predbežne prerokoval sťažnosť R. R. a I. L., Z., zastúpených advokátom JUDr. J. G. T., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 1 To 38/2012-676 z 5. júna 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. R. a I. L. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. júla 2012 doručená sťažnosť R. R. a I. L. (ďalej len „sťažovatelia“) vo veci namietaného porušenia ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu

v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 1 To 38/2012-676 z 5. júna 2012 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie krajského súdu“).

2. Z obsahu sťažovateľmi podanej sťažnosti vyplýva, že títo boli rozsudkom krajského súdu č. k. 1 To 38/2012-676 z 5. júna 2012 uznaní vinnými z trestného činu lúpeže formou spolupáchateľstva, za spáchanie ktorej im boli uložené nepodmienečné a podmienečné tresty odňatia slobody. Okresný súd Nitra (ďalej len okresný súd“) svojim rozsudkom sp. zn. 2 T 99/2006 z 8. septembra 2010 uznal sťažovateľov vinných z už uvedenej trestnej činnosti. Krajský súd na odvolanie sťažovateľov a okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra svojim uznesením sp. zn. 2 To 58/2010 z 30. novembra 2010 zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. V ďalšom okresný súd rozsudkom sp. zn. 2 T 99/2006 z 28. marca 2011 opätovne rozhodol o vine a treste sťažovateľov za trestnú činnosť kladenú im za vinu a krajský súd svojim napadnutým rozhodnutím čiastočne zmenil prvostupňový rozsudok, pričom postupu a rozhodnutiu krajského súdu sťažovatelia vytkli to, že „*Po vrátení veci prvostupňovému súdu sa dôkazná situácia nezmenila, napriek tomu Krajský súd v Nitre v rozsudku č. k. 1 To/38/2012-676 zo dňa 5. 6. 2012 hodnotil celú situáciu celkom opačne než v uznesení č. k. 2 To/58/2010-536 zo dňa 30. 11. 2010.*“. V ostatnom podali sťažovatelia sťažnosť ústavnému súdu.

3. *Sťažovatelia podanie ústavnej sťažnosti zdôvodnili porušením zákazu reformatio in peius, pričom «Sťažovateľka sa... domnieva, že vo vzťahu k nej nebol pôvodný rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 2 T/99/2006 zo dňa 8. 9. 2010 zrušený uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 2 To/58/2010-536 zo dňa 30. 11. 2010 v dôsledku odvolania prokurátora podaného v jej neprospech, ale naopak v dôsledku odvolania sťažovateľa, t. j. v jej prospech, preto bol vylúčený postup, že v ďalšom konaní potom došlo „k zmene k horšiemu“ (§ 327 ods. 2 Tr. por.).*

Sťažovatelia si dovoľujú uviesť, že každé rozhodnutie odvolacieho súdu ovplyvňuje spôsob obhajoby v ďalšom konaní a v prípade, že takéto rozhodnutie odvolacieho súdu je právoplatné, zaväzuje aj samotný odvolací súd, ktorý v ďalšom priebehu konania nemôže neprihliadať na takéto svoje závery vyslovené v predchádzajúcom právoplatnom

rozhodnutí, pretože to podstatne narušuje právnu istotu a zavádza to obvinených v trestnom konaní spôsobom porušujúcim ich ústavné práva.

Ked' už raz odvolací súd vyslovil určité hodnotenie situácie v trestnom konaní svojim právnym názorom a na tejto dôkaznej situácii sa nič nezmení, nemôže len tak bez vysvetlenia k rovnakej veci zaujať iný názor, takýto postup nemá nič spoločné s tzv. fair procesom.».

4. Na základe už uvedeného sťažovateľa navrhli, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Rozsudkom Krajského súdu... č. k. 1 To/38/2012-676 zo dňa 5. 6. 2010 došlo k porušeniu ústavného práva sťažovateľov podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy... na súdnu a inú právnu ochranu a k porušeniu čl. 6 ods. 1 Dohovoru...

2. Rozsudok Krajského súdu... č. k. 1 To/38/2012-676 zo dňa 5. 6. 2012 sa zrušuje a vec sa vracia... na ďalšie konanie.

3. Krajský súd... je povinný zaplatiť trovy právneho zastúpenia v sume 341,71 Eura...“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti, alebo sťažnosti podané niekým zjavne

neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

6. Ústavný súd konštatuje, že pokiaľ sťažovatelia namietali porušenie označených práv napadnutým rozhodnutím krajského súdu, z obsahu sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že v danom prípade nevyčerпали všetky prostriedky, ktoré im zákon na ochranu ich základných práv a slobôd v systéme všeobecných súdov účinne poskytuje, keďže nepodali dovolanie proti tomuto rozhodnutiu, a to napriek tomu, že nimi vytýkané pochybenia v postupe a rozhodovacej činnosti krajského súdu spočívajúce porušení zákazu zmeny k horšiemu (v okolnostiach veci spočívajúce v porušení § 327 ods. 2 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov, pozn.) je možné, podľa názoru ústavného súdu subsumovať pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších zmien (ďalej len „Trestný poriadok“), a teda na podanie tohto účinného opravného prostriedku mali/majú sťažovatelia zákonný potenciál.

7. Ústavou daná právomoc ústavného súdu neumožňuje ústavnému súdu nahrádzať rozhodovaciu činnosť (právomoc) všeobecných súdov, ak je táto založená zákonom alebo na základe zákona. Ústavný súd môže založiť svoju právomoc na konanie až vtedy, ak fyzická alebo právnická osoba nemala inú ústavnú a zákonnú možnosť účinnej ochrany svojich práv. Ústava ani zákon o ústavnom súde nepripúšťajú, aby si sťažovateľ ako účastník konania zvolil medzi súdnymi orgánmi ochrany porušených základných práv a slobôd, naopak čl. 127 ods. 1 ústavy jednoznačne požaduje vyčerpanie všetkých sťažovateľovi dostupných a účinných prostriedkov nápravy. Aj podľa stabilnej judikatúry ústavný súd nie je oprávnený poskytovať ochranu ústavnosti vo veciach, v ktorých sa sťažovateľ mohol domôcť ochrany v konaní pred všeobecným súdom vlastnými, dovolenými a Trestným poriadkom ustanovenými procesnými úkonmi (I. ÚS 161/02, I. ÚS 79/07).

8. Ako to vyplýva z čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Keďže proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu bolo/je možné s ohľadom na sťažovateľmi uvádzané okolnosti podať dovolanie, právomoc poskytnúť ochranu označeným základným právam sťažovateľov má Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, čím bola zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu. Z uvedených dôvodov bola preto aj táto časť sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde uznesením ako neprípustná odmietnutá.

9. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. augusta 2012